

BEPS EN NELLIE.

Beps, vannacht komt Sinterklaas:
O, wat ben ik blij;
Ik krijg in mijn groote klomp
Stellig mee! dan jij.

Waarom dee jij in je schoen
Ook geen beetje hooi?
Dat je voor zijn paard niet zorgt
Vindt hij vast niet mooi.

Pa zei, toen 'k naar boven ging:
Nel nog maar één nacht;
Morgen als je wakker wordt
Heeft hij 't al gebracht.

Weet je nog van v'leden jaar?
Had ik toen geen boel
Suikergoed en chocola?
't Lag ginds op m'n stoel.

Ó, wat zal het heerlijk zijn ,
Beps, ben je ook niet blij?
Als je vroeger wakker bent,
Roep je dan ook mij?

Nellie bleef maar aan de praat
Beps keek schuinsch haar aan...
Plotsling riep Pa, aan de trap:
Meisjes! slapen gaan.

Als ik kan, sta 'k morgen op,
Lang voor Moe ons roept,
Om te zien of kleine Wim
Niet van 't lekkers snoept.

Toen was 't uit met al 't gesnap:
Beppie schoof omlaag;
Nellie trok de dekens op....
Slapen doen ze ook graag.

A. L. GERRITSEN.

HET LATEN BRANDEN VAN EEN SNEEUWBAL.

Als je in den winter jarig bent en neefjes en vrindjes op visite krijgt, moet je ze eens zeggen, dat je kans ziet, een sneeuwbal te laten branden. Natuurlijk kijken ze je dan heel ongeloovig aan en hun verbazing is te grooter als ze zien, dat het toch werkelijk gebeurt.

Om het kunststukje te kunnen doen, heeft men niets anders noodig dan een aantal stukjes kamfer, die men in een niet te lossen sneeuwbal drukt, zoodat ze er niet buiten uitsteken. Doen ze dat wel, dan worden ze licht gezien, omdat ze natuurlijk niet zoo helder wit zijn als de sneeuw.

Kamfer brandt zeer licht en wordt ook in het water niet gebluscht, omdat het er op drijft. Legt men nu den sneeuwbal op een oud steenen of blikken bord en steekt men een der stukjes kamfer aan, dan zal spoedig de heele sneeuwbal in brand schijnen te staan. Ook terwijl de sneeuwbal smelt blijft de kamfer branden.

Natuurlijk moet men bij dit kunststukje de noodige voorzichtigheid in acht nemen en 't vooral niet doen, zonder dat Vader of Moeder het goed vinden.